

PRANEŠIMAS

apie TSKP CK Plenumo sušaukimą

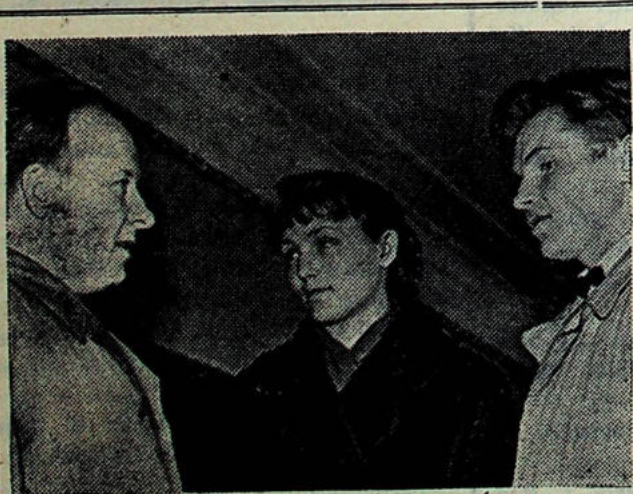
TSKP CK nutarė sušaukti TSKP CK Plenumą 1960 m. liepos 13 d. CK Plenumas apsvarys klausimą, kaip vykdomi TSKP XXI SUVAŽIAVIMO NUTARIMAI VYSTYTI PRAMONĘ IR TRANSPORTĄ, IDIEGTI Į GAMYBĄ NAUJAUSIUS MOKSLO IR TECHNIKOS LAIMEJIMUS. Šiuo klausimu CK Plenumė bus išklausyti RTFSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojo, Valstybinės plano komisijos pirmininko drg. K. Gerasimovo, Ukrainos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojo drg. I. Senino, Latvijos Liaudies ūkio tarybos pirmininko drg. G. Gallės, Krasnojarsko Liaudies ūkio tarybos pirmininko drg. P. Lomakos, Kemerovo Liaudies ūkio tarybos pirmininko drg. L. Grafovo, Karagandos Liaudies ūkio tarybos pirmininko drg. B. Bratčenkos, TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio automatizavimo ir mašinų gamybos komiteto pirmininko drg. A. Kostousovo, Ukrainos TSR Mokslų akademijos J. Patono vardo suvirinimo instituto direktoriaus drg. B. Patono pranešimai.

Sėkmės, draugas Chruščiovai!

Vakar, kaip paprastai, aštuntą valandą susirinkome į darbą. Ir štai per radijo ruporą išgirdome: „Kalba Maskva“.

Visi darbininkai susidomėję klausėmės transliacijos iš Vnukovo aerodromo. Su mintimis apie talką ir talkų įvairių šalių bendradarbiavimą išlydėjome į Paryžių, kur vyks keturių valstybių vyriausybės vadovų pasitarimas, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininką N. S. Chruščiovą. Tikimės, kad Tarybų šalies talkos pasluntinio žodžiai pasitarime dar labiau praskaidrins pasaulio dangų ir ištirpdys „šaltojo karo“ ledus. Sėkmės, draugas Chruščiovai!

V. LOŽIŅAS
Anykščių statybos-remonto
kontoros darbininkas

Vilniuje įvyko trečiasis Tarybų Lietuvos darbininkų ir kaimo korespondentų suvažiavimas. Jame dalyvavo korespondentai iš pramonės įmonių, kolūkių, tarybinių ūkių, mokyklų ir mokslo įstaigų, respublikinių, miestų ir rajonų laikraščio, žurnalų, radijo ir televizijos bendradarbiai, partiniai ir tarybiniai darbuotojai, viso — apie 800 žmonių. Suvažiavime taip pat dalyvavo svečiai iš broliškųjų respublikų — Baltarusijos, Latvijos ir Estijos.

Pranešimą padarė „Tiesos“ laikraščio vyriausiasis redaktorius G. Zimanas. Diskusijose pasisakė 28 žmonės.

Nuotraukoje matome suvažiavimo dalyvius (iš kairės į dešinę): Estijos žurnalistų sąjungos atstovą E. Martinsoną, Biržų rajono „Ryto“ kolūkio korespondentę S. Andželytę ir Rokiškio rajono „Nemuno“ fabriko korespondentą V. Ikamą.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Kolūkiečiai smerkia

Užvakar Viešintų kultūros namuose susirinko „Gimtosios žemės“, „Kalnapilio“ ir „Draugystės keliu“ kolūkių žemdirbiai į mintingą, skirtą TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos medžiagai ir N. S. Chruščiovo pasikalbėjimui su Tarybų Sąjungos ir užsienio žurnalistais aptarti. Su šiuolaikine

tarptautine padėtimi ir naujaisiais Tarybų valstybės įstatymais kolūkiečius supažindino partijos rajono komiteto lektorius Z. Vailauskas. Žemdirbiai pasmerkė barbarišką amerikiečių lėktuvo provokaciją ir reikalavo šnipą bausti pagal tarybinius įstatymus.

L. ZELVYS

Kad gyventi būtų dar geriau

Laima SUNKLODAITE, ryšių kontoros darbuotoja

dų darbo diena. Darbas dėl to nenukenčia. Visą laiką ir tvarkingai suspėjam padaryti.

Atliekama laisva valanda labai svarbi man, nes aš mokausi darbo jaunimo vidurinės mokyklos vienuoliktose klasėse. Dabar man žymiai daugiau laiko lieka pamokoms paruošti.

Džiugu, kad mes gaujame kelialapius į gyvenimą — brandos ates-

SĖJA VYKSTA GERAI

Cerniachovskio vardo kolūkio brigados iš pirmųjų dienų ėmė lenktyniauti: kas pasės viską pirmieji. Kol kas nugalėtojas dar neaiškus, sėja tebevyksta, bet rimtais varžovais tapo pirmos ir ketvirtos brigadų kolūkiečiai.

— Pirmoji brigada, — pasakoja agronomė Br. Motiejūnaitė, — baigė sėti linus. Dešimt hektarų pasėjo, sparčiai sodina bulves. O ketvirtoji brigada pasėjo beveik viską.

Pirmadienį antroje laukininkystės brigadoje pradės sėti kukurūzus

Sėja išbeicuota, kolūkis nusipirko SKG-6 kukurūzų sėjimąją. Ateinančią savaitę cerniachovskiečiai pasiryzę baigti visų kultūrų sėjimą. L. Sigitas

Pašarų bus

„Lenino keliu“ kolūkio žemdirbiai šiais metais pasiryzę išauginti daug ir įvairių pašarų gyvuliams. Kolūkio mechanizatoriai paruošę 30 ha dirvų kukurūzams. Dabar jos kas 4-5 dienas kultivuojama ir akėjama, kad būtų su naikinta kuo daugiau piktžolių. Kolūkiečiai pasiryzę išauginti po 450 centnerių žaliosios kukurūzų masės iš ha.

Daug vertingų, baltyminių pašarų bus išauginta pūdymuose. Visas pūdymas apsejamas vikių-avių mišiniu. Tai duos daug papildomo pašaro.

P. Šniukšta

ROVNO SRITIS. Komjaunuolis Aleksandras Levčenko 1959 metų pabaigoje demobilizavosi iš Tarybinės Armijos ir grįžo į gimtąjį Dubovo rajono „Progres“ kolūkį. Buvęs karys dabar šauniai darbuojasi kolūkio laukuose. Puikus traktorininkas A. Levčenko kasdien pasodina po 10—11 hektarų bulvių, viršydamas išdirbio normą 2—2,5 karto.

Nuotraukoje: A. Levčenko (dešinėje) ir traktorinės brigados brigadininkas F. Guzj.

A. Platonovo (TASS) nuotr.

Sužaliuos kvadratai

Geral pasiruošė kukurūzų sėjai „Vienybės“ kolūkio kolūkiečiai. Kukurūzams skirti plotai gausiai patręšti, apsirūpinta belcais ir cheminėmis kovos prieš piktžoles priemonėmis.

Vakar kolūkyje prasi-dėjo kukurūzų sėja specialiai tam skirtomis mašinomis. Šiais metais čia užsiibrėžta pasėti 45 ha kukurūzų ir išauginti gausų derlių. Visi kukurūzų pasėlių priežiūros darbai bus mechanizuoti.

Br. AUDRONIS

Kokia tinkamiausia bulvių sėkla

Kovoiant už gausų bulvių derlių, labai svarbu tinkamai paruošti jų sėklą. Dažniausiai rudenį nelieka laiko bulves surūšiuoti. Jos supilamos į bulvių saugyklas ir pavasarį perrenkamos, surūšiuojamos ir skirtosios sėklai supilamos kiojimuose ne storesniu kaip 20—30 cm sluoksniu.

Iki 40 gramų svorio bulvių gumbai sėklai per smulkūs. Sodinant tokio svorio bulvėmis, derlius sumažėja dėl įvairių priežasčių: smulkūs bulvių gumbai turi mažas drėgmės ir maisto medžiagų atsargas, iš jų išauga mažiau ir silpnesnių daigų, todėl derlius gali smarkiai sumažėti.

Neekonomiška sodinti taip pat stambias, sveriančias 100 gramų ir daugiau, bulves, nes sunaudojama daug sėklos.

Tinkamiausios sėklai yra 50—60 g sveriančios bulvės. Tai patvirta Elmininkų bandymų stotyje 1947—1948 metais. Bandymų rezultatai yra tokie: sodinta gumbais 50—60 g — gauta 269,6 cnt iš ha, sodinta 80—100 g — gauta 253,7 cnt iš ha.

Iš sėklinės medžiagos labai kruopščiai turi būti išrinktos supuvusios, apšalusios ir pradėjusios gesti bulvės, nes jos yra ligų platini-

mo šaltiniai. Per sužeistus, pradėjusius gesti gumbus, bulvės užsikrečia sausuoju puviniu, fitoftora, juodąja kojele ir kitomis ligomis.

Laikomos kaupuose, rūsiuose ar kitose saugyklose bulvės pavasarį pradeda dygti ir per rinkimo metu turi ilgus baltus daigus, kurie dažnai sąmoningai nulaužomi. Paskutiniu laiku spaudoje pasirodė duomenų, kad pasodinus bulves su patamsyje išaugusiais ilgais daigais, gaunamas didesnis derlius, negu sodinant nesudygusias.

Patamsyje išaugę daigai yra labai trapūs ir greit nulūžta. Kad to neatsitiktų, patariama penktas dienas prieš sodinimą palaikyti bulves šviesoje. Tada daigai suvysta, darosi elastingesni ir mažiau apsilaužo. Sodinant tokias bulves, daigai ištiesiami išilgai vagos. Iš kiekvieno daigo, turinčio 20—50 cm ilgio, išauga vidutiniškai 5—6 savistovūs stiebai, kurie sudaro savo šaknų sistemą, šakojasi ir auga kaip atskiri augalai. Stiebukai skaičiui padidėjus, išauga didesnis gumbų skaičius kere. Vidutiniškai derliaus priedas siekia 41 cnt iš ha.

J. MIKALAJONAS

Elmininkų bandymų stoties mokslinis bendradarbis

Darbas palengvės

Daug pasidarbovo Zdanovo vardo kolūkio elektromonteriai, įvesdami elektros laidus į visus visuomeninius pastatus.

Kolūkio valdyba elektros energiją nutarė panaudoti paruošiant pašarus visuomeniniams gyvuliams, smulkinant šiaudus, bulves. Tai atpalaiduos nemažą darbo rankų, palengvins kiaulių ir galvijų šėrikų darbą.

Ateinančiais metais elektros lemputės išžiebs visų kolūkiečių namuose.

F. Ajeraitis

Kolūkio daržininkas

Kai prieš ketveris metus Povilas Siliys pradėjo dirbti Klaipėdos rajono „Perгалės“ kolūkio daržininkystės brigados brigadininku, daržovėmis kolūkyje buvo užsodinta tik 14 hektarų, o pajamos iš daržų sudarė 25.000 rublių. Naujasis daržininkas iš peties ėmėsi darbo. Jam pavyko įtikinti kolūkio valdybą, kad naudinga vystyti daržovių sėklininkystę.

— Septynmetį išpareigojome įvykdyti per trejus metus ir jau 1961 metais gauti iš daržininkystės milijoną rublių pajamų, — sako daržininkas.

Nuotraukoje: P. Siliys šiltnamyje.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

REPORTAŽAS

PIOVĖJAI DALGELIUS GALANDA

Kai „Draugystės keliu“ kolūkio kalvio J. Savičiūno paklausėme, kaip vyksta plaunamųjų mašinų remontas, ar ruošiamasi šienapliūtel, šis nedvejodamas atsakė:

— O kaip gi kitaip. Jau seniai remontuojam, baigiam visas paruošti. Elme, parodysiu.

Mes nusekėme iš pasokos. Tarp daugybės įvairių mašinų stovėjo dvi kertamosios: javaplovė mėlynais sparnais ir šienaplovė. Prie vienos triūsė alyvuotomis rankomis žmogus.

— Geriausias kolūkio mašinistas, — paaiškino kalvis.

— Na, kaip, Broniaus, šiandien užbaigsi, — užkalbino kalvis besidarbuojantį.

— Nieko nebus. Išbandžiau kertamąją, o toji ne tą dainelę dainuoja. Teks pasikrapštyti.

Susipažinome.

Bronius Striukys pirmiausia papasakoja, kaip jis kertamosios valruotoju tapo.

— Tokia jau mūsų gimtinė, kad prie mašinų visus traukia. Tėvas per vasaras nuo kerta-

mosios nenulipdavo ir aš ta pačia „liga“ sergu.

Buvo taip. Išsiruošė vyrai javų kirsti. Kas mašinomis, kas dalgeliais. Kad ir kaip Striukys pirmininko prašė, bet valruoti mašinos nedavė. Paskui matydamos, kad neatsikratys, pasilūlė:

— Prie kalvės yra tokia į laužą išmesta. Jei nori, imk ir plauk.

— Aš kepurę savo duodu, vyručiai, per stogą permesit, jei toji mašina dar plaus javus, — kalbėjo kertamosios valruotojas Petras Uža.

Su šituo „laužu“ Bronius nukirto 40 ha javų. Dvigubai daugiau,

negu Uža. Kitais metais Striukui davė naują kertamąją ir šienaplovę. Šimtą hektarų nu-plovė jis pernai vasarą. Aplenkė visus kirtėjus.

— Anksti šienapliūtel ruošiatės, — šnekinom Bronių.

— Pas mus kolūkyje taip nustatyta: Balgel javapiūtė ir paruošk mašinas kitiems metams. Gi kurioms didesnio remonto reikia, tuojau iš pavasario tesiremontuojam. Klekvienas savo susitvarkom, klekvieną sraigtelį, klekvieną ratuką ištikrinam. Tada jau garantuotas, kad per vasarą bėdos neturės.

Pasirodo, kad P. Uža, Jakubėnas jau seniai savo šienaploves ir kertamasias iš kalvės į namus parsivežė pilnai darbu paruoštas.

— Šimtą dvidešimt hektarų šimet nuplausiu, — pasakė atsisveikinant Bronius Striukys.

B. DONATAS

Užmirštas kampelis

Buvusi „Kalnapilio“ kolūkio V-jl brigada, o dabar miškų ūkio pagalbinis ūkis, visai užmirštas. Čia niekas nedemonstruoja kino filmų, nėra bibliotekos, knygų išdavimo punkto. Artimiausia biblioteka ir kultūros namai yra net

už 6 kilometrų. Argi negalima įsteigti knygų išdavimo punkto Sedelių kaime? Kodėl nesirodo kinas? Juk čia yra didelės buvusio Pelyšų dvaro patalpos.

Mes prašome kultūros skyriaus: neužmirškite ir mūsų! J. ZUKAUSKAS

Kovos lapelis

Nr. 1
1960. V. 14

Leidžia „Svėdasų“ kolūkio valdyba ir partinė organizacija

Darbštūs kolūkiečiai

JONO MEDŽIUOLIO

KLIUVO PER NAGUS

Bronius Giedraitis išlipo iš traktoriaus kabinos.

— Dabar tu, Juozai, sėsk prie val-ro, — pasakė jis prikabinėtoju Vencui.

— Gera, — nesipriešino draugas.

Per pamainą J. Vencus paruošė tiek dirvų, kad rytojaus dieną Br. Giedraitis vos spėjo jas apsėti.

Abu draugai idirbo ir apsėjo grūdinėmis kultūromis 93 hektarus. Gerai darbavosi prie sėjamosios Alf. Balaišis. Jis vienas sugebėjo prižiūrėti sėjamąją. Tuo tarpu kitose brigadose šiam darbui reikėjo skirti po du žmones. Vežikai St. Vilimas ir A. Zekas laiku pristatydavo grūdus.

Baigę grūdinių ir pašarinių kultūrų sėją, trečiosios brigados žemdirbiai pasėjo 10 ha linų. Traktorininkas Br. Giedraitis ir prikabinėtojas J. Vencus jau paruošė dirvas kukurūzams.

antrosios brigados kolūkiečio, dainelė

Dykinėti nesiliauju.
Jau tokia mana dalia:
Iš trobos trobon keliauju,
Čiūdra-čiūdra-čiūdra-liai!

Kas man arai ir hektarai? —
Be darbų pragyvenu.
Kai žmona supykus baras,
Pas meilužę išeinu.

Pratūnojęs ilgą laiką,
Pasirodau tik tada,
Kai visus jau darbus baigia
Kolūkiečių brigada.

Sako, baigsis man bloguoju:
Bus už tai bausmė gera.
Bet kol kas linksmi dainuoju:
— Čiūdra-čiūdra-čiūdra-drai.

PASTABA: Tokios dainos J. Medžiulis dar nesudėjo. Bet, jeigu jis sukurtų ją, būtų ne kiek neblogesnė už šią.

Sakydavo, kad klekvieno žmogaus naga! į save riesti. Bet kolūkinė santvarka pakeitė kaimiečio pažiūrą į žodžius „mano“ ir „tavo“. Klekvienoje mūsų kolūkio brigadoje rasi dešimtis žmonių, sąžiningai besidarbuojančių visuomeniniam labui.

Tik kolūkietis Petras Janulis sugalvojo visuomeninui turtui pasinaudoti. Kai kiti kolūkiečiai sodino bulves, jis taikėsi nušvilpti keletą maišų.

— Parsivešim juos į namučius, ir nė šuo nesulos, — agitavo Janulis vežėją Joną Račkauską.

Šis lengvabūdiškai patikėjo gražbylysteli. Abu vyrai suvertė į vežimą 200 kg visuomeninių bulvių ir parbarškino į namus.

Bet grobstytojams nepavyko. Jie buvo sučiupti, ir milicijos įgallotinis surašė aktą.

— Kas dabar bus? — dejuoja P. Janulis.

— Tiesiog gėda, — pritaria J. Račkauskas.

P. Janulis:
— Račkauska, į pagalbą! Nepakeliui!

Nemažai daugelvelksmių pjesių suvaldino „Vienybės“ kolūkio scenos mėgėjai, vadovaujami mokytojų E. Keraitienės ir Zilio. Ypač šiltai žiūrovali sutiko pjesės „Prieblandoje“ pastatymą, su kuria savi-veiklininkai pasirodė ir rajoninėje meninės savi-veiklos apžūroje. Nepersenal kolūkiečiai išvydo dar vieną daugelvelksmę pjesę — „Zaldokynę“.

Kolūkyje sudarytos dvi dramos mėgėjų grupės, kuriose dalyvauja virš 20 savi-veiklininkų.

Nuotraukoje: scena iš pjesės „Prieblandoje“. Ievutės valdmenyje — kolūkietė Gerulytė.

C. Bytauto nuotr.

Iš nepaskelbtų laiškų

Laiškaščio skaitytojas K. Bajorūnas laiške redakcijai rašė, kad nederamai su senute motina elgiasi J. Biliūno vardo kolūkio nariai Petras ir Jadvyga Kairiai. Jie senutę šmeižia, užgaulioja. Jai net nevalia nuosavus daiktus parduoti, valgio pasiimti, pas kaimynus nueiti.

Laiško nuorašas buvo pasiųstas J. Biliūno vardo kolūkio draugiškojo teismo pirmininkui, kuris redakcijai pranešė, jog draugiškas teismas, išžiūrėjęs skundą, Kairiui ir jo žmonai Jadvygai pareiškė viešą papelkimą.

**Kolūkiečiai
ir
kolūkietės!**

SEKITE DARBŠČIAUSIŲ III BRIGADOS ŽEMDIRBIŲ PAVYZDŽIU!

Mūsų rajono žmonės

Pavyzdys paveikė

Apsėjęs pas-
kutinį hektarą,
traktorių susto-
jo galulaukėje.
Jo laukė briga-
dininkas Vytautas
Juknevičius. Vos
traktorininkas
Vladas Ramaškevičius nu-
šoko nuo mašinos,
brigadininkas pasiteiravo:
— Kaip ejo-
si?

— Šiandieną
geriau. Žemė
sausesnė.

Abu vyrų
išžiūrėjo į lau-
kus. Tiesūs sė-
jamosios išrėžti
grioveliai bėgo
per dirvą, kiek tiksliai akis užmato.

— Vadinas, grūdines pasėjom, — lengvai
atsiduso traktorininkas.

— Ir gerai pasėjom. Visa sėkla veislinė, sė-
jamosiomis į dirvą įterpta.

— Ir visame kolūkyje taip, — džiaugdamas
sisi pridūrė Ramaškevičius.

I rįs prisiminė, kad anksčiau buvo kitokie
reikalai kolūkyje. Buvęs pirmininkas V. Gromu-
las ne visuomeniniu ūkiu rūpinosi, o naminė
stiklinėmis matuodavo. Ne geresni reikalai bu-
vo ir trečioje brigadoje. Brigadininkas J. Pluk-
tas girtuokliavo, nemylėjo laukų. Buvo sė-
jama, kaip pakliuvo. Tik Vyt. Juknevičius, per-
ėmęs vadovavimą, padarė tvarką. Jau praeitais
metais brigada gavo iš kai kurių grūdinių kul-
tūrų hektaro po 11 centnerių grūdų, kai tuo
tarpu kitose brigadose derlingumas buvo treč-
daliu mažesnis. Ne veltui partijos rajono komi-
tetas ir rajono vykdomasis komitetas apdovano-
jo Vyt. Juknevičių Garbės raštu. Tai jis pirma-
sis kolūkyje įvedė veislinius pasėlius.

Slėmet. jo pavyzdžiu pasekė visos brigados.
Grūdinės kultūros kolūkyje pasėtos tik veisli-
ne sėkla ir mechanizuotai.

B. MELENISKIS

„Gimtosi žemės“ kolūkis.

BERNATONIS ADVOKATAUJA

Aple jį gero žodžio
taip ir neišgirdom. Pa-
sakai sutiktam kolūkie-
čiui jo pavardę, o tas
iškart ir rėžia:

— A, Anicetas Ber-
natonis? Žinom tokį. Ad-
vokatauja. Sutiksit, len-
kītės iš kelio.

Kodėl taip su pajuo-
ka kalbama apie žmogų,
sulaukusį senyvo am-
žiaus? Kodėl taip blogai
atsiliepia apie Bernatonį
valdybos nariui, brigadi-
ninkui?

Bernatonis nedirba,
nors darbuotis pagal
sveikatą ir jėgas gali.

— O kas tvarkys vi-
sus kolūkio reikalus, jei
aš dirbsiu, — štai kaip
apie save sako Bernato-
nis.

Kokie gi tie Bernato-
nio reikalai?

Sunadvokatystė!

Nurašė valdyba už
prasizengimą kolūkiečiui
penkis darbdienius. Iš

kart prisistatė Bernato-
nis.

— Nebūk durnas,
duok į teismą. Tave gi
nuskriaudė neteislingai,
— kursto Bernatonis.
— Pasilink liudininkus
ir važiuojam pas proku-
ratorą. Bus mūsų teisybė.
Aš žinau, kieno čia dar-
bas. Brigadininkas ant
tavo akies neturi.

Na, ir prasideda va-
žinėjimas po prokuratu-
ras, teismus, šaukinėja
liudytojus, trukdo darbą.
O visos tos bylos išdava
— šnypt.

— Vyrų, nér teisy-
bės rajone. Į Vilnių
spaudžiam, — kursto
Bernatonis.

Buvo pats bulviaka-
sys. O kolūkiečiai Ant.
Meldaikis, M. Motiejū-
nas kartu su šunadvoka-
čiu išbėdėjo į Vilnių su
skundu kolūkio valdybos
adresu. Paskui važinėjo
komisijos, žmonės, tir-

(Pabaiga. Pradžią žiūr.
Nr. 38 (1125) ir
39 (1126))

Sprogimas paraistėje
trinkelėjo tik paryčiu.
Kolka grįžo į apkasus
pašviesėjęs, linksmas. Ir
kastuvų visą glėbį iš
kažin kur parsitempė.

— Kam jie? — pa-
klausia.

Kolios akys tirštoje
rytmečio prieblandoje
linksmai žybteli.

— O apkasus — kuo
užversim, kai fašistai
pasibaigs?

— Tu ir plūgo paleš-
kotum. Laukas, ana, tik
sprogimų suartas.

Kolka linksmai šalpo-
si, mirkčioja.

— Nebloga būtų. Tu,
brol, nė nežinau, kaip aš
tikro darbo

išsilingau. Ket-
virti meteliai

baigiasi! Kol
žygiavom per
Ukrainą, Bal-

tarusiją, kol
atsidūrėm čia,
tartum nė

mintis apie tai neaplan-
kydavo. Karas. Dabar
jis, skaityk, baigėsi...

— Bet dar gali kaukš-
telti.

Kolka tik ranka nu-
moja.

— E, tu žaliūke. Tik-
ras varvanosis. Saldafon-
as tu, štai ką aš tau

pasakysiu. Ir visa laimė,
kad tu eilinis. Jei nors
pačią siauriausią juoste-

lę kas tau ant pečių pri-
siūtų, „kirviu“ taptum.

Stukteli man pečiu,
šypsosi, mirkčioja. Sta-
čiai berniokas linksmoje

gegužinėje, o ne randuo-
tas kareivis.

Trindamas užmiego-
tas akis, atkiūtina Ru-
peika. Sustoja prie mū-
sų. Grybšteli velėnos

— Pirmiausia baltą dėmę
prie fricų apkasų pary-
čio migloje pastebėjo
Kolka. Netrukus Rupei-
ka dar kelias surado.

Kai išaušo, pamatė,
kad visa vokiečių apka-
sų linija baltais skudu-
rais pasipuošusi.

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

kašnell, trina tarp pirš-
tų.

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

— Sušilo žemelė, a?..
Kad taip dabar vietoj
šito, — žvilgsniu paro-
do automata, — plūgo
rankenas į delnus. Žings-
niuok, botagu pasišmy-
guodamas... Pulkumė-
lis!.. E, vaikapalaikiai, —
kreipliasi į mus. — Gi
ir aš žemės gausiu. Nie-
kad mūsų giminė žemės
neturėjo, o aš turėsiu.

Ar jūs šitai suprantat?

Matyt, visi išprotėjo
pajutę, kad karas baigia-
si. Tik ir tauškia kas ką
veiks. Tik aš niekaip
neįsivaizduoju, kaip ten
viskas bus. Tur būt, dar
reikės gerokai patarnau-
ti. o ir gimnazija neuž-
baigta. Ir apskritai, kol

Prisikariavo, prakeik-
tieji!

O mes, tartum, žado
netekom. Žiūrime — ne-
atsižiūrime į baltus sku-
durus ir patys netikim.

Nejaugi — po karo?

— Vyrail — šaukia
Kolka. — Įveikėm veli-
nio išperas. Sutrynėm!

Ural

Jam pritariam visi.

Iš pamiškės atžirglo-
ja trys vokiečiai. Iš tvis-
kančių batų ir gluotniui
prie kūrų prigulusių
uniformų matyti, kad
karininkai.

Mūsų kuopos vadas
išeina įleis priešais.

Paėjėja kelis žingsnius
ir sustoja. Nedidukas,
kresnas, gerokai apne-
šiota palaidine. Stovi ir

— Kolia, susverdė-
jo, sučiupo obelaitės ša-
ką ir taip pastovėjo ko-
kią minutę. Paskui ko-
jos per kelius sulinko ir
jis susmuko.

Niekas nesukomanda-
vo: „Prie ginklų“. Bet
per akimirka visi sustin-
go prie šaudymo angų, o
Rupeika ėmė ieškoti
„Maksimo“ taikiklyje
taikino.

Bet daugiau nepasi-
girdo nė vieno šūvio.

Kai mes pribėgom
prie Kolios, jis gulėjo
atmetęs ranką aukštel-
ninkas ir dar kvėpavo.

Vaiskiose akyse atsi-
spindėjo obelaitės žia-
lės.

Kai jau stingstantį
nešėme pro pamušąjį
tanką, vamzdžio klau-
ry-
mėje pasirodė
kuosa, o vi-
duje sučiūpsė-
jo tik ką išsi-
ritę jaunik-
liai.

— Kolia,
tu girdi? —
prigludo prie
neštuvų Rupeika.

Bet Kolia nieko ne-
begirdėjo. Išblyškęs vei-
das, su statmena skaus-
minga raukšlele tarpu-
akyje, tapo rimtas ir su-
sitelkęs.

Rupeika užsitraukė
ant akių šalną ir mur-
mėdamas patalsė nusvi-
rusią Kolios ranką; joje
rausvai baltavo obelai-
tės šakelės. Paskutinės, iš
nedidelio nežinomos so-
dybos sodo.

Kolka palaidojom pa-
raistės dirvonėly, greta
Kačinsko.

Kai supylėm kapą ir
Rupeika apkalbė jį pava-
sariniais žiedais, visi,
tartum susitarę, atsigri-
žom į apkasus. Viršum
jų, iškėlusį vidurdienio
saulėje pražyduosį žie-
dų perlamutrą, pulkavo-
si obelaitė.

— Ir kas žino: gal da-
bar ten jau ne vieniša
obelaitė, o gražus, di-
džiulis latvių kolūkio so-
das žydi. Toks, apie ko-
kį pasakodavo Kolia —
be galo ir be krašto. O
ta obelaitė, kurią išsau-
gojo Kolia, subrendusi ir
pagražėjusi, rytmetiniam
vėjeliui dvelkiant, pasa-
koja jauniems medeliams
apie saulėtosios Ukrai-
nos sūnų, išsaugojusių
dideliam draugystės so-
dai motininį medelį.

— Ir kas žino: gal da-
bar ten jau ne vieniša
obelaitė, o gražus, di-
džiulis latvių kolūkio so-
das žydi. Toks, apie ko-
kį pasakodavo Kolia —
be galo ir be krašto. O
ta obelaitė, kurią išsau-
gojo Kolia, subrendusi ir
pagražėjusi, rytmetiniam
vėjeliui dvelkiant, pasa-
koja jauniems medeliams
apie saulėtosios Ukrai-
nos sūnų, išsaugojusių
dideliam draugystės so-
dai motininį medelį.

— Ir kas žino: gal da-
bar ten jau ne vieniša
obelaitė, o gražus, di-
džiulis latvių kolūkio so-
das žydi. Toks, apie ko-
kį pasakodavo Kolia —
be galo ir be krašto. O
ta obelaitė, kurią išsau-
gojo Kolia, subrendusi ir
pagražėjusi, rytmetiniam
vėjeliui dvelkiant, pasa-
koja jauniems medeliams
apie saulėtosios Ukrai-
nos sūnų, išsaugojusių
dideliam draugystės so-
dai motininį medelį.

— Ir kas žino: gal da-
bar ten jau ne vieniša
obelaitė, o gražus, di-
džiulis latvių kolūkio so-
das žydi. Toks, apie ko-
kį pasakodavo Kolia —
be galo ir be krašto. O
ta obelaitė, kurią išsau-
gojo Kolia, subrendusi ir
pagražėjusi, rytmetin

Kalp aš tapau garsiu melstru

Gyvenime teko visko dirbti: ir bačkaiti lanką užkalti, ir kastuvui kotą uždėti, bet remontuoti radijo aparatų neteko. Pasirodo, kad tai labai pelningas darbelis.

Nuo ko pradėjau? Pirmiausia paėmęs iš pečiaus anglies gabalą, išrašiau tokį skelbimą: „Taisau radijus ir kitus rakandus“. Iš-

kabinau pa-
čiamė Troškū-
nų miesto
centre ir nu-

vykau į pramkombi-
natą pasiūlyti savo
paslaugas. Kad jūs ži-
notumėt, kaip ten su-
tikol į minkštą kėdę pa-
sodino, tik šnekina, tik
kalbina. Vis „draugas
inžinieriaus“, vis „drau-
gas meistras“, kitaip ir
nevadina. Išdavė pople-
rius, kad aš, Juozas Ri-
maitis, Troškūnuose ga-
liu atidaryti radijo tal-
symo dirbtuvę. Pusi-
lį ant tos garbės išlenkiau
ir namo parpyliau.

Susiradau kirvį, rep-
les, plaktuką, kuriuo
giras plaka ir laukiu
pirmo kliento.

Atėjo. Dievulėliau,
koks džiaugsmas! Ir ra-
diją senelias atsinešė,
sakosi, kad net iš „Pa-
vasario“ kolūkio atvykęs.
„Grabo tau reikia ieško-
ti, o ne radijo klausyti“

— vos neprasitariau
garsiai. Nė nepažiūrėjęs
į tą jo atneštą dėžę, lie-
piaui ateiti po savaitės.
„Gros, — sakau jam, —
kad net velniai pragare
juoksis“.

Teko girdėti, jog apa-
ratą prijungus prie radi-
jo retransliacinio tinklo
groja, kad net langai
žvanga. Senukas nesu-

senuosius su replėmis.
Vieles, vieles, galų
galelių. Taip ir susimai-
šė viskas. O čia tas Ma-
tijošius neduoda ramy-
bės, vis landžioja, klau-
sinėja, kada sutalsys.
Vieną dieną atėjo dvie-

se. — Atiduok radiją, —
sakė.

— Nunešiau, vyru-
čiai, į viešbu-
tį jūsų apa-
ratuką. Ten
dabar mano
dirbtuvė bus.

Tie išėjo, o aš šokau
palovėn. Su milicija iš-
traukė. Teko gražinti
sudarytą aparatą. Bet
aš ne iš tokių, kad nusi-
gąščiau. Dviejų šimtų
paprastai už „remontą“.
Kitaip aparato neatidu-
du.

Tai va, kaip aš gar-
siu melstru tapau. Tik
kažkodėl klientų laukiu,
nebesulaukiu. Gal reikės
pasiskelbti puodų lpdy-
toju?

Juozo Rimaitis pasako-
jimą užrašė Č. Berčiūnas

FELJETONAS

prato, kad ir jo „Iskra“
aš taip sutaisiau. Apsi-
džiaugė, penkiasdešimt
rublių davė ir, ačiū die-
vui, išvažiavo.

Kad ji perkūnelis!
Kitą dieną žiūriu — vėl
radijuko nešinas kul-
niuoją. Sokau slėptis
palovin, bet nespėjau.

— Negroja, meistras,
— įvirtęs per duris už-
sipoilė senelias.

— O kuo namo vežei,
arkliu? — klausiu.

Jis linktelėjo galvą.

— Lempas sutrenkė.

Duokš penkiasdešimt
rublių ir radijuko reks.

Nedavė. Bet per daug
nenusiminiau. Ir taip
pradžiai gerai uždirbau.

Atėjo antras klientas.
Su tuo tai jau geriau bū-
čiau neprasidėjęs. Apsi-
ėmiau naujus lempų liz-
dus sudėti. Nukarčiau

Miniatiūrinis atominis generatorius

Nepaprastai svarbu
buvo surasti būdą, kaip
branduolinę energiją tie-
slog paversti elektros
srove. Iki šiol tai pa-
vykdavo padaryti tik
laboratorijose, ir srovė
buvo žemos įtampos.

Neseniai tarybiniai
mokslininkai sukūrė nau-
jo tipo miniatiūrinį prie-

taisą, kuris atominę ener-
giją paverčia aukštos
įtampos elektros srove ir
tinka naudoti ne tik la-
boratorijose, bet ir kil-
nojamosios aparatūros
bei įvairių elektroninių
įrenginių maitinimui. Jis
duoda 24 kilovoltų įtam-
pos elektros srovę.

NAUJAS EKSKAVATORIUS

Neseniai Tarybų Są-
jungos rūdynuose pasi-
rodė nauji galingi karje-
riniai ekskavatoriai
„EKG-8“. Jų kaušo tal-
pumas — šeši kubiniai
metrai. Kad aiškiau iš-
vaizduotume šios maši-
nos dydį ir svorį, pakan-

ka pasakyti, kad ekska-
vatoriaus kaušas sveria
aštuonias tonas, o kelia-
mojo kranas strėlė —
daugiau kaip 32 tonas.
Naujasis ekskavatorius
dvigubai našesnis už
naudotą iki šiol ekska-
vatorių „EKG-4“.

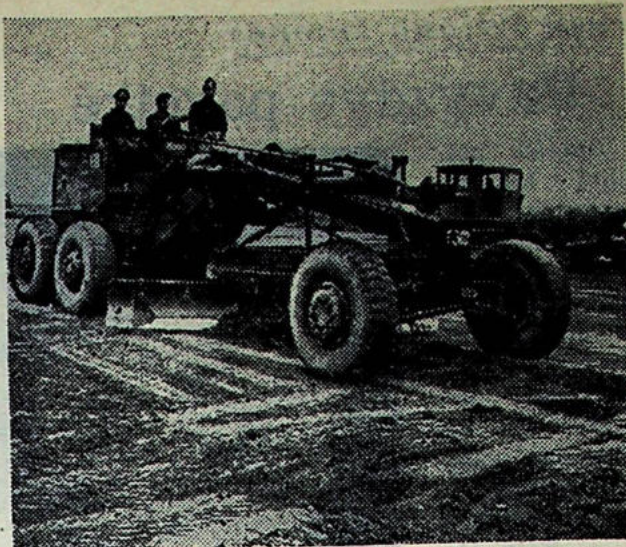
Ir nuo šalčio, ir nuo šilumos

Mančesterio (Anglija)
fizikas W. Howardas
Rees sukūrė kostiumus
su specialiu labai plonu
aliuminio folijos pamu-
šalu. Toks pamušalas
praleidžia tik 10 proc.
šilumos, normaliai pra-
leidžiamos kitų tekstili-
nų medžiagų. Kostiumą

reikia pasiūti taip, kad
galima būtų jį dėvėti iš-
vertus ir į kitą pusę.
Tuomet, esant šaltam
orui, toks drabužis gerai
sulaikys šilumą, o karš-
tomis dienomis, kaip tei-
gia fizikas Rees, jis bū-
slas 90 proc. vėsesnis,
negu normalūs drabu-

Netoli Afganistano sos-
tinės Kabulo, tarybinams
specialistams padedant, sta-
tomas civilinis aerodro-
mas. Pakilimo juostos bus
baigtos sekančiais metais.
Pradėta aerostoties staty-
ba. Ji bus baigta 1962
 metais. Statybose dirba 60
tarybinų specialistų ir
1500 afganų darbininkų,
inžinierių ir technikų.
Pastačius aerodromą, Ka-
bulas taps tarptautiniu
aerouostu, galinčiu priim-
ti visų tipų lėktuvus.

Nuotraukoje sava-
eigis greideris lygina pa-
kilimo-nutūpimo juostą.

A. Stuzino (TASS) nuotr.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Vyriausybių vadovų Paryžiaus susitikimo išvakarėse

Gegužės 16 d. Pary-
žiuje prasidės TSRS,
JAV, Anglijos ir Pran-
cūzijos vyriausybių va-
dovų pasitarimas. Pasi-
tarimo dalyviai turi ap-
svarstyti svarbiausius
tarptautinius klausimus,
jų tarpe visuotinio ir vi-
siško nusiginklavimo, o

taip pat antrojo pasauli-
nio karo liekanų likvi-
davimo klausimus. Tokių
liekanų tebėra iki šiol:
dar nesudaryta taikos
sutartis su Vokietija,
Vakarų Berlynas tebėra
okupuotas užsienio ka-
riuomenės. Kaip svarbu
išspręsti šiuos pribrė-
dusius klausimus, buvo
ypač ryškiai pabrėžta to-
mis dienomis, kai pasau-
lio tautos šventė 15-ąsias
pergalės prieš hitlerinę
Vokietiją metines.

Iš artėjančių keturių
valstybių vyriausybių
vadovų susitikimo tautos
laukia tokių nutarimų,
kurie pagerintų tarptau-
tinę padėtį ir sustiprin-
tų taiką. Deja, kai ku-
rie Vakarų valstybių
veiksmai prieštarauja
šiems uždaviniams, ap-
sunkina jų sprendimą.
Ypatingą susirūpinimą
kelia nusikalstamas ag-
resyvus aktas, kurį įvyk-
dė Amerikos kariuomenė,
žvalgybos tikslais nu-
siuntusi lėktuvą į mūsų
Tėvynės oro erdvę.

Nepaneigiamų faktų
demonstruoti, taikos prie-
šai iš pradžių ėmė vi-
sąp išsisukinėti, teig-
dami, kad paželdęs Ta-
rybų Sąjungos valstybi-
nė sieną lėktuvas, esą,
„taikiai tyrė orą viršu-
tiniuose atmosferos
sluoksniuose“. Bet kad

ir kaip agresoriai ma-
nevravo, faktai juos de-
maskavo. JAV valstybės
departamentas buvo pri-
verstas pripažinti, kad
gegužės 1 d. numuštas
Amerikos lėktuvas rinko
šnipinėjimo informaciją
apie Tarybų Sąjungą.

Agresyvūs JAV veiks-
mai prieš Tarybų Są-
jungą nepadedą taikiai
sureguliuoti ginčijamų
tarptautinių klausimų.
„Incidentas su Amerikos
lėktuvu, — pareiškė
Anglijos parlamento na-
rys Ziliakus, — yra
balsas įrodymas to, kaip
veikia tamsiosios jėgos,
siekiančios sužlugdyti
viršūnių pasitarimą ir
panaikinti viltis, kad
įtempimas bus sumažin-
tas“.

To nepalsyda
rybų Sąjunga, —
tai pasirūšusi s-
riausybių vadov-
tarime, kad tal-
lėtų. „Mes vyk-
Paryžiaus pasita-
pareiškė N. Ch-
TSRS Aukšč-
Tarybos sesij-
gryna širdimi,
gerų ketinimų, ir nepa-
gailėsime jėgų, kad bū-
tų pasiektas savitarpiš-
kai priimtinas susitari-
mas“.

Tokiai mūsų šalies po-
zicijai karštai pritaria
pasaulio visuomenė.

S. GERMANAS

Redaktorius St. VINCIONAS

Gegužės 17-18 dienomis „PERGALĖS“
kino teatre žiūrėkite kino filmą.

„IVANA“

Kadras iš filmo „Ivana“.

A. Dovžen-
kos vardo Ki-
jevo studijos
gamybos nau-
ja kino apy-
saka.

Anykščių raikepsajungos darbuotojų
kolektyvas reiškia gilią užuojautą
GIRNIENEI JANINAI,
jos mylimai mamytei mirus.

Troškūnų ryšių skyriaus darbuotojai reiškia
gilią užuojautą bendradarbei
I. STANKEVICIENEI
dėl jos motinos mirties.

Pil. Komarovaitė-Bulova Sofija, Fedoto d., gim.
1923 m., gyv. Anykščių m., Leliūnų gt. Nr. 6, iš-
kėlė ištuokos bylą pil. Bulovui Petru, Alekso s.,
gim. 1926 m., gyv. Anykščių m., Leliūnų gt. Nr. 6.
Ištuokos bylą nagrinės Anykščių rajono Liaudies
teismas.